

ابوالفضل مفاهری
دبیر گروه دانشگاه

اوایل سال ۹۸ بود که ساختار دانشگاه آزاد اسلامی متناسب با تحول روز حوزه علم، معاونتی جدید را در خود جای داد. معاونت تحقیقات فناوری و نوآوری از خرداد ماه آن سال در فضای دانشگاه شکل گرفت تا به شکل تخصصی تری اکوسیستم فناوری در دانشگاه آزاد گسترش یابد. نتیجه این تصمیم را می توان در گسترش فضای فیزیکی و افزایش تعداد مراکز رشد، هسته ها، واحدها و شرکت های مستقر در آن ها و شکل گیری سراسرای نوآوری دید. از اوایل آذر ماه امسال هدایت این مجموعه بر عهده حامد افشاری قرار گرفته است؛ فردی نام آشنا در بین فعالان زیست بوم دانش بنیان کشور که پس از تجربیات مختلف در ستاد نانو، اداره کل فناوری و تجاری سازی دانشگاه و همچنین ریاست واحدهای پردیس و شهر قدس قرار است ایده های خود را برای تقویت فناوریان و گسترش دانشگاه آزاد پیاده سازی کند. هم زمان با آغاز هفته پژوهش در سرتیر برنامه تصویری «میدان دانشگاه» با او به گفت وگو نشستیم و از برنامه های او شنیدیم.
مشروح گفت وگو ی ما با معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد را می توانید در سایت فرهیختگان بخوانید و یا تماشا کنید.

فعالان رسانه و اکوسیستم علم وفناوری با شما آشنایی دارند؛ اما با توجه به انتصاب ششما به عنوان معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری شاید بد نباشد در ابتدای گفتوگو از ورود خود به حوزه فناوری روایت کنید تا به سوالات بعدی برسیم.

من در مقطع لیسانس در دانشگاه شیراز بودم. بعد از آن آمدم دانشگاه تهران و برای دکتری به دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات آمدم.

در رشته بیوسیستم.

بله، مکانیک مهندسی بیوسیستم و در همان مقطعی که دکتری بودیم، خداوند متعال فرصتی را فراهم کرد که وارد حوزه فناوری و ستاد توسعه فناوری نانو شدیم. سال ۸۴ بود که هنوز شاید می شود گفت افراد زیادی با حوزه فناوری نانو آشنا نبودند و ستاد توسعه فناوری نانو در حال ایجاد ذیل «مرکز همکاری های فناوری ریاست جمهوری» بود که در آن زمان دبیر ستاد، رئیس همان مرکز همکاری های فناوری ریاست جمهوری بود. ما هم وارد آن مجموعه ستاد نانو شدیم.

در نخستین سال های که شما عضو هیئت علمی دانشگاه هم شدید.

بله، با همان دانشجو دکتری. بوسه دانشگاه آزاد بودیم. همان زمان، شاید می شود گفت گروه خردن ما با حوزه فناوری شکل گرفت و تدوین برنامه ها و سند راهبرد آینده ستاد نانو جز برنامه هایی بود که ما شروع کردیم؛ مطالعاتی مثل سیاست های دنیا در حوزه فناوری نانو. به مرور زمان، آرام آرام گام به گام حوزه ستاد توسعه فناوری نانو هم بزرگ شد و شکل گرفت. ما به صورت تخصصی وارد حوزه تجاری سازی و مسائل مرتبط با تجاری سازی در حوزه فناوری نانو شدیم. می شود گفت تمامی حوزه های پیشگام های فناوری نانو ذیل حوزه تجاری سازی بود. من دبیر ۱۲ دوره نمایشگاه نانو در تهران بودم. ساختار های خوبی را در حوزه فناوری نانو، در همان حوزه تجاری سازی که با من بود، شکل دادیم و بعد از آن به نام حوزه دانش بنیان ها بسط و گسترش دادیم. یکی از ساختار هایی که ایجاد کردیم، کریدور فناوری نانو بود. در این کریدور خدمات بسیار زیادی را شکل دادیم برای اینکه بتوانیم شرکت های حوزه فناوری نانو را توانمند کنیم. زیر ساخت خوبی هم شد. بعدها که شرکت های دانش بنیان شکل گرفتند، این توسعه و بحث ایده پردا کرد تا خدمات به همه شرکت های دانش بنیان توسعه داده شود. تا زمانی که من مدیرعامل مؤسسه «خدمات فناوری تا بازار ایران» بودم که همان کریدور خدمات فناوری بود، بیش از ۱۲۴ خدمت در آنجا تعریف کردیم برای خدماتی که بتواند شرکت ها را توانمند کند. در ادامه مسیر کریدور خدمات فناوری، کریدور صادرات را ایجاد کردیم. معتقد بودیم برای توسعه بازار های حوزه فناوری نیازمند این هستیم که وارد حوزه بین الملل شوند. یکسری دفاتر صادراتی ایجاد کردیم. شرکت هایی که بتوانند به صورت واسطه خدمات حوزه صادرات را ارائه دهند، ذیل این کریدور صادرات آوریم. علاوه بر حوزه فناوری، باز همین کریدور صادرات، کریدور صادرات دانش بنیان ها هم شد. در ادامه این مسیر، حدود هفت، هشت سالی در همین مباحث توانمند سازی و ارائه خدمات در حوزه دانش بنیان ها بودم. با یون های ایران در کشورهای مختلف را برای عرضه محصولات ایجاد کردم. بعد از این تصمیم گرفتیم در حوزه سر مایه گذاری و ورود پیدا کنیم؛ شرکی ایجاد شد به عنوان سر مایه گذاری خطر پذیر در حوزه فناوری نانو که من مدیرعامل آنجا شدم. در بحث های سر مایه گذاری به حالت خطر پذیر؛ ما دنبال مدلی بودیم که بتوانیم یک شرکت سرمایه گذاری خطر پذیر را مدل مناسب را عرضه کنیم که الگویی برای کشور باشد و بتواند سر مایه گذاری خطر پذیر را شکل بدهد و شرکت ها در این حوزه توسعه پیدا کنند. یک برهه چند ساله هم مدیرعامل آن شرکت سر مایه گذاری خطر پذیر بودم. در این حین هیئت علمی دانشگاه هم بودم. من از ابتدا در حوزه فناوری فعال بودم. با توجه به اینکه در مباحث حوزه فناوری نانو بودیم، در ابتدا در دانشگاه آزاد یک مرکز فناوری پیشرفته شکل گرفته بود.

در چه سالی؟

حدود ده سال ۸۵. مثلاً یک کمیته نانو در آن مرکز فناوری های پیشرفته دانشگاه آزاد بود – به صورت مخفف انگلیسی اش «کست» به آن می گفتند – من در آن کست هم در کمیته نانو بودم. بعداً ریاست آن کمیته را بر عهده گرفتم، بعد معاون گسست شدیم. بعد در پژوهشگاه دانشگاه آزاد، با دکتر صباغ زاده در شکل گیری پژوهشگاه همکاری داشتیم و در یک دوره ای معاون دکتر صباغ زاده در پژوهشگاه بودیم. در زمان دکتر رهبر که ساختار به این صورت بود که معاون پژوهشی دکتر رنجبر بودند. در آن برهه، گسست هم از زمان آقای میرزاده خیلی به آن پرداخته نشد و تقریباً اگر نگاه شما کنید، اصلاً اسمی از آن نیست؛ همان زمان آقای میرزاده، تقریباً به نوعی گسست از رین رفت. بعد که رؤسای دیگر آمدند تا زمان آقای رهبر، محور حوزه پژوهش بود و فناوری در دانشگاه آزاد یک ساختار منسجم نداشت. زمان آقای دکتر رهبر و دکتر رنجبر، یک اداره کل را ایجاد کردند که به صورت متمرکز در بحث فناوری و نوآوری نقش آفرینی کند. اداره کل کار آفرینی که آن زمان دکتر رنجبر عنایت داشتند و مارا مسئول ایجاد آن اداره کل کردند و در معیت ایشان بحث های فناوری و نوآوری را پیگیری

کردیم. دانشمند فرزانه، شهید دکتر طهرانچی که ریاست دانشگاه را بر عهده گرفتند، تغییر ساختار شان این بود که این حوزه، با توجه به اهمیتش، به حالت معاونت ایجاد بشود. دیگر در آن برهه، بالاخره با تئیرایی که اتفاق افتاد دیگر وارد حوزه های ریاست واحدهای دانشگاهی شدیم و وارد کار صاف شدیم.

و البته معاون فناوری استان تهران که برهه ای مسئولیت آن را بر عهده داشتید.

زمانی که وارد کار صاف شدیم هم معاونت فناوری استان تهران را بر عهده داشتیم و هم اینکه دکتر طهرانچی نظر شان این بود یک واحدی داشته باشیم که واحد فناوری باشد.

واحد پردیس.

بله، ریاست واحد پردیس را بر عهده گرفتیم که با توجه به اینکه هم از لحاظ جغرافیایی در فضایی بود که نزدیک پارک علم وفناوری بود. ما هم واحد را گذاشتیم واحد علوم و فناوری پردیس. کاری که کردیم، همان اول که وارد شدیم دیوار بین دانشگاه و پارک را، با اجازه دکتر طهرانچی، برداشتیم که این اکوسیستم بتواند شکل بگیرد. یکی از مباحثی که ما آنجا داشتیم این بود که شرکت های فناوریانه دانش بنیان در پارک بودند و بالاخره شرکت ها هم با مشکلات نیروی انسانی مواجه بودند. یکی از مأموریت هایی که واحد علوم و فناوری پردیس داشت و بر عهده گرفت، این بود که نیروهای مورد نیاز اکوسیستم فناوری پارک پردیس را آموزش دهد و توانمند کند. علاوه بر آن آنجا در حوزه R&D، دانشجو این دکتری می توانستند رساله دکتری شان را بر اساس نیاز آن اکوسیستم تعریف کنند و هم به روز مان و وارد R&D و جذب همان شرکت ها بشوند. بچه های فوق لیسانس هم همین طور بودند. در زمان لیسانس هم دانشجویان می توانستند کارآموزی هایشان را در ارتباط با آن اکوسیستم داشته باشند. بالاخره آدم، وقتی در اکوسیستمی تنفس می کند، آرام آرام – همشهمی گویند از لحاظ ذهنی و دیدگاهی اطرافیان و به یوره پیچ نفز از دوسان نزدیک می توانند تأثیر گذار ترین آدم ها در ذهن فرد باشند – وقتی مثلاً دانشجو می آید در اکوسیستم قرار بگیرد و دوسانش مدیر عامل یا اعضای یک شرکت باشند و مراوده بیشتری پیدا کند باعث خواهد شد که ذهنش درگیر باشد که من چه جوری می توانم به این سمت بیایم و چگونه می توانم شبیه این ها بشوم. دنبال این بودیم که این نگرش ها، برای دانشجو هایمان و برای استادانمان ایجاد شود و آن ها هم به این سمت بروند. آن شاء الله، در فصل جدیدی که داریم، دانشجو ها و استادانمان را به این سمت ببریم. در اکوسیستم فناوری و نوآوری و از ای داریم تحت عنوان «مرکز رشد». مرکز رشد یعنی چه؟ و از اش از انکو باتور آمده؛ انکو باتور دستگاهی است که شرایط دمای، رطوبتی و نور را فراهم می کند که یک تخم مرغ که نطفه دارد، در داخل این محیط بتواند به جوجه تبدیل شود. اصلاً از همین انکو باتور گرفته شد؛ Incubation Center of technology، انکو باتور های فناوریانه یا مراکز رشد یعنی فضاهایی که در آن شرایط فراهم باشد و کسانی که بالقوه استعداد دارند به سمت فناوری و نوآوری بیایند و بتوانند در آنجا رشد و توسعه پیدا کنند با شرایطی که فراهم می شود. همه دانشگاه با سستی مرکز رشد باشند؛ یعنی ما علاوه بر اینکه در حوزه آموزش داریم دانشجو هایمان را توانمند می کنیم، بایستی کل دانشگاه حالت انکو باتوری و مرکز رشدی داشته باشد که هر استعدادی در هر حوزه ای – مثلاً اگر استعدادی در حوزه فرهنگ و رسانه هست یا استعدادی در حوزه فناوری مثل بیوتکنولوژی یا یک استعدادی که در حوزه ورزش هست – استعداد هایشان بالفعل شوند؛ یعنی دانشگاه باید این بستر را فراهم کند که علاوه بر تحصیل در حوزه های آکادمیک، دانشجویان ما و استادانمان بتوانند وارد حوزه هایی شوند که برای جامعه اثر بخش باشد. تمام رؤسای دانشگاه آزاد در سنوات گذشته هر کدام در زمان خودشان اثر بخشی های خیلی بزرگی را برای دانشگاه فراهم کردند. آن شاء الله، در عصری که دکتر رنجبر هستند و با توجه به برنامه ها و دیدگاه هایی که دارند، دانشجویان و حتی استادانمان را با شرایطی که فراهم می کنیم و با ظرفیت هایی که دارند، به کمک جامعه بیایند و اثر بخشی خودشان را برای جامعه داشته باشند.

مرور تاریخی خوبی داشتیم از چند تحول مهم که در حوزه فناوری دانشگاه آزاد رقم خورد. اکوسیستم دانشگاه آزاد، به عنوان یکی از بزرگ ترین مجموعه های دانشگاهی که حدود ۴۰ درصد آموزش عالی را بر عهده دارد چه سهمی در حوزه فناوری کشور دارد؟ اگر بخواهید تعریفی بدهید که دانشگاه آزاد در حوزه فناوری کشور چه موقعیتی دارد، به چه نکاتی اشاره می کنید؟

ماییش از یک میلیون و ۳۰۰ هزار دانشجو در دانشگاه آزاد داریم و تعداد زیادی از اعضای هیئت علمی دانشگاه ها نیز متعلق به دانشگاه آزاد است. ما در اکوسیستم فناوری و نوآوری، با توجه به تاریخچه ای که گفتیم، از همان ابتدایند ایجاد فضاهایی به صورت فیزیکی بودیم برای اینکه این استعدادها را بتوانیم بالفعل کنیم. استعداد های استادان و دانشجو یانمان که در حوزه فناوری هستند، تا امروز حدوداً ۱۷۰۰ مرکز رشد در داخل دانشگاه و در واحدهای دانشگاهی ایجاد شده ولی من نظرم این است که کل دانشگاه مرکز رشد است؛ یعنی هر فضایی در دانشگاه که بتوانیم ظرفیت بالقوه دانشجویی و هیئت علمی مان را که می گویند من می توانم یک کاری را انجام بدهم، ما باید شرایط را برایش فراهم بکنیم. یعنی به جای اینکه بیاییم مثلاً نام گذاری کنیم این فضا، فضای مرکز رشد، نه؛ کل دانشگاه در اصل مرکز رشد است. باید شرایط را فراهم کنیم برای اینکه هر کسی که می گوید می توانم کاری را برای جامعه انجام بدهم، باید برایش در دانشگاه باشیم و بتوانیم توانمندش کنیم که آن ظرفیت بالفعل بشود. تاکنون و از حیث فیزیکی ۱۷۰۰ فضا را به عنوان مرکز رشد نام گذاری کرده ایم. تعدادی شرکت از دل دانشگاه شکل گرفته اند و داخل این مراکز رشد مستقر شده اند و تعدادی هم از بیرون دانشگاه آمده اند و در داخل فضاهایی که ما نام گذاری کرده ایم به عنوان مرکز رشد قرار گرفته اند.

مجموعاً چه تعداد هستند؟

بیش از دوهزار و خرده ای شرکت و هسته و واحد فاوور داریم که حدود ۲۰ درصد شان دانش بنیان هستند ولیکن تعدادی از این ها هیچ ارتباطی با خود دانشگاه ندارند؛ یعنی حلقه ارتباطی بین این مجموعه ها و دانشگاه فقط حضورشان در آن نقطه فیزیکی است. اینکه ثبت اختراعی داشته باشند که مثلاً دانشگاه در آن نقطه با آن ها ارتباطی داشته باشد یا اینکه هیئت علمی باشد که در آنجا باشد و از این قبیل موارد، نبوده و فقط آمده اند و در این فضا قرار گرفته اند. ایده، محصول یا شرکی داشته اند، فضایی در بیرون نداشته اند و آمده اند از فضای ما استفاده کنند. این هم خیلی خوب است ولی ما در فصل جدید به دنبال این

هستیم که دانشجویان و استادان خودمان را وارد این عرصه بکنیم. ما به دنبال این هستیم که این دانشجو ها و استادان ما و در کل این اکوسیستم، بیشتر بیرون داد نتایج داخلی باشد. فناوری حاصل چه چیزی است؟ فناوری حاصل تحقیق است ولیکن یک پایان نامه شاید نتواند مثلاً فناوری ایجاد کند. بحثی در فناوری وجود دارد که ما بعضی فناوری ها را می توانیم به صورت افقی توسعه بدهیم؛ یعنی سطحی توسعه پیدا می کند. فرض کنید ما یک پایان نامه در موضوعی تعریف می کنیم، که پایان نامه در موضوعی دیگر و یک پایان نامه در موضوعات سوم و چهارم تعریف می کنیم. شاید برخی استادان ما پایان نامه های مختلف تعریف می کنند در موضوعات مختلف. این می شود افقی کار کردن. حاصل این کار های افقی نمی تواند فناوری بشود ولی اگر فرض کنید که یک هیئت علمی ما بر موضوعی بر اساس چالش یا نیازی که در جامعه بوده، تمرکز می کند و مثلاً برای ۱۰ دانشجو کارشناسی رشد در جوانب آن، موضوع تعریف می کند و رساله های دکتری سه، چهار دانشجو را در مورد این موضوع تعریف می کند و همه این ها به صورت تیمی با هم کار می کنند. آن موقع حاصل این کار جمعی در آن موضوع می تواند فناوری محصول یا خدمتی شود که چه اتفاقی بیفتد؟ که بتواند تبدیل بشود به یک فناوری که محصول در برابری جامعه – چون بر اساس نیاز هم آمده – می تواند کمک آفرین باشد.

یعنی شما می خواهید حدود یک میلیون و ۴۰۰ هزار دانشجو و حدود ۲۰ هزار عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد را درگیر حوزه فناوری کنید، به شکلی که همان فعالیت علمی و پژوهشی که اتفاق می افتد در راستای نیازهای جامعه قرار بگیرد و خدمات مراکز رشد و حوزه فناوری دانشگاه هم به همین برون دادهای علمی دانشگاه برسد و آن را تقویت کند.

قطعاً، در فناوری دو بحث داریم. فناوری های هستند که عرضه محورند و فناوری های هم هستند که تقاضا محورند، یعنی بر اساس تقاضا هستند. آن هایی که عرضه محور هستند هم خوبند، می آیند در لبه های تکنولوژی؛ ما کار هایی انجام می دهیم که هنوز تقاضایی در آن ایجاد نشده. آن ها هم نیاز است و باید انجام بشود ولی یک سری فناوری ها توسعه پیدا می کنند بر اساس تقاضای جامعه، تقاضای صنعت و به طور کلی تقاضایی که وجود دارد. این ها به بازار نزدیک تر هستند. ما روی هر دو مدل کار خواهیم کرد ولیکن فناوری هایی را که تقاضا محور هستند توسعه خواهیم داد تا ورودمان به بازار نزدیک تر باشد و بتوانیم اثرات اجتماعی و اقتصادی خوبی برای جامعه فراهم کنیم. محصولاتی را در داخل دانشگاه توسعه بدهیم که اثرات اجتماعی داشته باشند، اثرات اقتصادی داشته باشند و بتوانند ثروت آفرینی را برای جامعه فراهم کنند و کیفیت زندگی مردم را توسعه دهند و اشتغال آفرینی خوبی را ایجاد کنند. اساس آن هم این است که یک سری از استادان و هیئت علمی های ما بیایند و روی فناوری موضوع داشته باشند، نیاز را شناخته باشند، جوانش را دیده باشند، دانشجو هایشان را در حول و موشن آن موضوع شکل بدهند و حاصل آن کار های تحقیقاتی شان فناوری هایی بشود که آن شاء الله در جامعه مورد استفاده قرار می گیرد.

یکی از ساختارهایی که در سال های اخیر در فضای دانشگاه آزاد شکل گرفت و در قانون جهش دانش بنیان هم به آن تصریح شده، سراسرای نوآوری است. اگر اشتباه نکنم حدود ۷۰ سرا در دانشگاه آزاد مجوز گرفته اند و مشغول فعالیتند. سرا ها چگونه دنبال خواهند شد؟

سرا ها هم بر قدرت تر آن شاء الله جلو خواهند رفت. ساختار هایی که می توانند به صورت حقوقی یا حقیقی در کنار هم مثل حالت خوشه در رشد آن موضوع و محور تأثیر گذار باشند، بیایند در سراسر ا قرار بگیرند. ما حدود ۷۴ سراسر داریم ولیکن ۶-۵ مورد هستند که به صورت مدل امتحانی مجوز را از معاونت گرفته اند. ما به دنبال این هستیم که به مد لحاظ کنیم، هم کتبی، ولی موضوع محور این سرا ها را تقویت کنیم. بحث فقط تولید ساختار و تولید چیز نیست؛ واقعاً باید این ها کیفیتی هم بشنوند. ارتباطشان با جامعه، با دولت، با صنعت، توسعه پیدا کنند. بحث ما در دانشگاه باید به سمتی برود که منافع هیئت علمی هایمان، منافع دانشجو یانمان داخل سرا ها به منافع دانشگاه گره بخورد؛ منافع جامعه و صنعت با منافع این ساختار هایی که ایجاد کردیم و منافع این ها همه به هم گره خورده باشد. گره زن این ها با یک سری مدل ها ممکن می شود که آن منافع این مدل ها را توسعه بدهیم و ادت ها همه ذی ربطان که در این حوزه فعالیت دارند، شایان روزی تلاش کنیم به نتایجی که مدنظر مان است برسند و بتوانیم توسعه در آن سرا ایجاد کنیم. توسعه سرا ها را از لحاظ کمی و کیفی خواهیم داشت، یک مقدار بایستی روی مدل های که بتواند ارتباطات را توسعه بدهد کار کنیم که افرادی که در این ها کار می کنند، در این سرا ها بدانند که این کار، کار خودشان است؛ توسعه این سرا یعنی توسعه فردی خودشان و بتوانیم این ها را با هم یعنی در اصل منافعشان را گره بزنیم که بتوانیم بر قدرت تر نقش آفرینی کنیم.

چون حالا یکی از بهانه های این گفت وگو ها اعلام نتایج ارزیابی بوده که از مراکز رشد انجام شده است، این ارزیابی اخیر چه تأثیری دارد و چطور در برنامه ریزی شما خودش را نشان می دهد؟

در چند سال گذشته ارزیابی خیلی خوب اتفاق افتاده و یک نظام در ارزیابی ما بوده. ما شاید فقط یکسری تغییراتی در ارزیابی هایمان به صورت

ویژه هفته پژوهش: معاون تحقیقات، فناوری و نوآوری دانشگاه آزاد اسلامی در برنامه «میدان دانشگاه» مجله تصویری فرهیختگان از ایده هایش گفت

همه دانشگاه آزاد مرکز رشد می شود

شکلی انجام بدهیم. اولاً از حالت فیز یکی، به صورت سامانه ای خواهد شد، با توجه به اینکه یکسری سامانه ها مثل حساسیار یا سامانه هایی داریم که قراردادها در آن شکل و قرار می گیرند، نظام ارزیابی مان را تمرکز خواهیم داد بر اساس سامانه ها؛ یعنی بایستی بتوانیم تمامی سرا ها و مراکز رشد را بر اساس برون دادی که در داخل این سامانه ها می گیریم، به صورت آنلاین و بر خط، بتوانیم بررسی کنیم. با توجه به ورودی که در داخل سامانه اتفاق می افتد، به صورت بر خط می توانیم ببینیم که در هر لحظه چه کسی در چه جایگاهی قرار گرفته؛ بنابراین روند ارزیابی بیشتر سامانه ای خواهد شد.

با توجه به اینکه ما مسائل مالی مان از ابتدای شهر پرور تا انتهای مراد هر سال است – تا الان بررسی ها از فروردین تا انتهای اسفند بوده در مراکز رشد و سرا – ما این راهم منطبق بر سال مالی خواهیم کرد آن شاء الله. من به دنبال این هستیم که دیگر خود «فرهیختگان» و خبرگزاری های دیگر این امکان را داشته باشند که بتوانند کدام مرکز رشد، کدام سرا، بر اساس شاخص هایی که تعریف کردیم، امروز در چه جایگاهی است و دیگر این طوری نباشد که بگویم فلان تاریخ ما می آیم و اعلام می کنیم. یعنی خروجی هر ساختاری در همان لحظه دیده شود.

ممکن است مجوز سراسری در روند ارزیابی های شما لغو شود؟

وقتی هویتی به یک شخصیت حقوقی داده می شود اگر نتواند کار خودش را جلو ببرد، مطمئناً یکسری عواقب برایش خواهد بود. یعنی احتمال دارد که یکسری ساختار ها تنبیه بشوند. حالت تنبیه هم باید وجود داشته باشد. عین شرایطی که مثلاً در یک ساختار، یک تعداد نیروی انسانی کنار هم کار می کنند، یک نفر که کار خودش را خوب انجام نمی دهد، باعث دلسردی سایرین شده و باعث می شود روحیه بقیه را هم پایین بیاورد. چنین فردی بایستی بیرون دد به آن جریان یا اینکه از گروه فعالیت و نیرو ها کنار گذاشته شود تا یک فرد تازه نفسی بیاید و بتواند کار را بهتر جلو ببرد. در بحث ساختار های حقوقی هم همین است، چون معمولاً ما سرا ها را به گونه ای ایجاد کردیم که بعضی ها بر اساس یک موضوع محوریت پیدا کردند و شاید به تعداد معدودی در آن موضوع فعالیت می کنند و در کشور هم کسی که می خواهد در جایی کار کند با محوریت آن سرا می آید فعالیت خودش را جلو می برد. حالا اگر فرض کنیم آن سرا کار خودش را خوب انجام نمی دهد، افراد خیلی زیادی کار شان معطل می شود. متعاقباً اگر یک شخصیت حقوقی در یک دانشگاهی نتواند آن سرا را به خوبی هدایت کند، شاید این سرا به جای دیگری که بتواند بهتر آن را مدیریت کند و گذار بشود. بحث این است که مطمئناً دوسان ما در دانشگاه آزاد و واحدهای دانشگاهی همه توانمند و بالنگیزه هستند، همه دنبال این هستند که کار ها روان و چابک جلو ببرد. ما یکی از کار هایی که در معاونت فناوری خواهیم کرد این است، من گفتم کتابتایل های هر جایی که مدیریت کردم در همان روز پاسخ داده خواهد شد؛ یعنی نامه ای معطل نخواهد ماند. بحث دیگر این است که تصمیم گیری هایمان بر اساس نظام مشورتی و بر اساس کمیته های تخصصی و فنی خواهد بود که در دل معاونت شکل خواهد گرفت. لذا ما به دنبال این هستیم با جواب درست – در حدی که تفکر مان جا می دهد و کمیته هایمان کمک می کنند – با رادو چندن این کنیم که این انگیزه ها خودش باعث می شود همین ساختار هایی که ایجاد کردیم بتوانند خیلی قوی تر از قبل جلو بروند.

صندوق پژوهش و فناوری دانشگاه در سال های اخیر حجم فعالیتش گسترده شده و توانسته از برخی از طرح های دانشگاه حمایت کند. تعامل صندوق چه شکلی برقرار می شود و برنامه خاصی برای استفاده از این توان در فعالیت های حوزه فناوری و نوآوری دارید؟

صندوق یکی از بازو های معاونت است. پارک علم وفناوری دانشگاه هم یکی دیگر از بازو های معاونت است. صندوق دستاوردهای خوبی تا حالا داشته و سر مایه گذاری های خوبی را در پروژه های معطم انجام داده است. به عنوان مثال یکسری از مخازن کامپیوزیتی در تری جز سر مایه گذاری های صندوق بوده و به نتیجه رسیده و آن شاء الله تولیدش بتواند وارد بازار بشود و برای توسعه بازارش هم صندوق بایستی ورود داشته باشد. صندوق همان طور که گفتیم ارتباط تنگاتنگی با معاونت خواهد داشت. برنامه ای با هم صندوق داشته باشید، بد نیست. صندوق بازوی معاونت است. درباره صندوق دو بحث وجود دارد: یکی توسعه ابزار مالی است برای اکوسیستم فناوری و نوآوری و اینکه ابزار های مالی را بتواند توسعه دهد؛ ابزار های مالی مورد نیاز های این اکوسیستم. دومین بخش سرمایه گذاری های خطر پذیر است و اینکه بتواند کمک کند به تیم های حقوقی که نیازمند سرمایه گذاری هستند. مطمئناً محدودیت هایی در هر ساختاری از لحاظ مالی وجود دارد و صندوق در بهترین شرکت ها ورود خواهد داشت و لسی به طور کلی صندوق به صورت تخصصی هم به در ابزار های مالی ورود خواهد کرد و هم در سرمایه گذاری و سرمایه گذاری اش را هم توسعه خواهد داد آن شاء الله.

متن کامل این گفت وگو را در سایت «فرهیختگان آنلاین» بخوانید.

ضمناً تصویر کارت ملی و معرفی نامه جهت تحویل پاکت مزایده الزامی است. دانشگاه در رد یا قبول یک یا همه پیشنهادات مختار و پرداخت هزینه آگهی بر عهده برنده مزایده است.

پاکت های خارج از موعد مقرر به هیچ عنوان تحویل گرفته نخواهد شد.

دانشگاه آزاد اسلامی
واحد علوم و فناوری پردیس

برگ سبز خودرو و سواری سیستم: IKP۱ تپ: TARATU۵PLXAT۶ رنگ : سفید. مدل: ۱۴۰۴ به شماره انتظامی ایران ۹۴ / ۷۶۲ ۳۹ شماره شاسی: NAA۲۱۱۸۵۵۱۴۳۳ تعداد موتور: ۱۴۸۶۰۶ ۱۸۵B به مالکیت خانم ریحانه صادقی رودان به کد ملی ۰۳۷ ۲۸۰ ۴۹۹۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می باشد.

مدرك فارغ التحصيلی محمد درخشان فرزند عبدالمجيد به شماره شناسنامه ۱۱۳ صادره از مسجد سليمان در مقطع کارشناسی ارشد رشته تحصیلی مدیریت اجرایی صادره از واحد دانشگاهی اهواز به شماره ۱۱۰۲۵۹۴۳۲۳ مورخ ۱۴۰۲/۲/۴ مفقود گردیده است و فاقد اعتبار می باشد. از پاینده تقاضا می شود اصل مدرک را به دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز به نشانی اهواز فلکه کارگر (فرهنگ شهر) خیابان کارگر جنوبی کارگر جنوبی کدپستی ۶۸۸۷۵-۶۱۳۴۹۹ و صندوق پستی ۱۹۱۵ ارسال نماید.

دستگاه مزایده گذار: دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و فناوری پردیس به استناد مجوز شماره ۰۴/۷۴۸۹۳۱ مورخ ۱۴۰۴/۰۸/۱۸ موضوع مزایده: واگذاری (اجاره) در محوطه دانشگاه جهت کافی شاپ مهلت مراجعه برای اطلاع از شرایط مزایده و دریافت اسناد: ۱۰ روز کاری پس از تاریخ چاپ آگهی مزایده، متقاضیان بابت دریافت اسناد حضوراً به آدرس ذیل مراجعه فرمایند: